

[Ib Christensen]

mer er enige om, nemlig at jo større årlig fast ydelse, der er på en ejendom, jo lavere bliver prisen. Det nytter nu engang ikke at benægte dette forhold, for sådan er det jo.

Så vil jeg da gøre opmærksom på, som ordføreren for forslagsstillerne allerede har gjort det, at dette forslag er en indrømmelse, en fremstrakt hånd. Det har været indvendt, når vi tidligere er kommet med vores jordreformforslag, at vi inddrog nominelle stigninger. Nu vel, siger jeg, så lad os indeksere det, så vi inddrager de stigninger, der kommer derudover. Så har vi altså givet en koncession til dem, der kritiserede det.

Det er også blevet kritiseret og sagt, at vi har villet inddrage de bestående jordværdier. Nu vel, hvad siger vi herom i forslaget? Vi siger, at vi inddrager de fremtidige værdistigninger, vi rører ikke de bestående jordværdier i dette forslag. Det er altså imødekommenhed af helt klar karakter, men desværre er det altså ikke blevet registreret af regeringen og heller ikke af en række af ordførerne.

Så siger vi videre, at i stedet for afgift i salgsleddet er det bedre med en løbende afgift. Også dér er økonomerne enige med os. Jeg kan henvise til professor Gunnar Thorlund Jepsen, der i en kronik i Jyllands-Posten fuldstændig sonderlemmende har kritiseret det princip, at man skulle have en værdistigningsafgift omfattende både jord og bygninger og sagt, at den ville være administrativt totalt upraktikabel.

Jeg takker hr. Karl Møller for de velvillige bemærkninger, selv om hr. Karl Møller altså foretrak kommunisternes eget forslag, hvad der ikke er noget at sige til.

Jeg skal ganske kort sige til hr. Bernhard Baunsgaard, at selvfølgelig er tanken, at amter og kommuner fortsat skal kunne udskrive grundskyld på grundlag af de fikserede grundværdier. Vi skal ikke have en lettelse i denne beskatning, men amter og kommuner skal stadig væk have mulighed for at udskrive den.

Til allersidst vil jeg til hr. Ole Olsen sige, at vi har været enige om det såkaldte alternative flertal omkring en effektiv indsats mod de arbejdsfrie gevinster, men så længe socialdemokratiet ikke var til at bevæge til en forhandling, var der i og for sig ingen grund til, at vi skulle anstrenge os for at finde frem til enighed, som jeg imidlertid er sikker på vi godt kan nå, hvis der er reelle muligheder for

at få socialdemokratiet med. Den dag, der er reelle muligheder for, at socialdemokratiet vil forhandle om en samfundsovertagelse af jordværdierne, eller bare noget, der nærmer sig dertil, så er jeg helt sikker på, at både SF, DKP, VS og vi andre vil kunne enes med socialdemokratiet om et praktisk forslag, et forslag, som selvfølgelig vil betyde, at vi må give afkald, give nogle koncessioner, det er nu engang samarbejdets pris. Men indtil det er sket, kan jeg ikke se nogen ulykke i, at vi prøver at angribe denne problematik med forskellige forslag og ud fra forskellige vinkler.

Waldorff (VS):

Vi kan ikke sige til retsforbundet, at vi vil støtte forslaget, sådan som det er nu. Vi er selvfølgelig enige med retsforbundet i, at jordværdistigningerne skal beskattes. Det er også rigtigt, som det bliver nævnt nogle gange i bemærkningerne, at den økonomiske politik, som betyder, at der skal føres indkomstpolitik over for lønmodtagerne, samtidig med at arbejdsfrie gevinster og samfundsskabte værdistigninger kan puttes i lommen på ejendomsbesidderne, er udtryk for en himmelråbende uretfærdighed. Men der er så mange problemer i retsforbundets forslag – og det er også nævnt af andre – at vi i hvert fald har svært ved at sige, at vi vil være med på det.

Man kan for det første nævne den ideologi, som det indgår i, med den formålsparagraf, der er, nemlig at en del af formålet med forslaget er at skabe grundlag for frivillig løntilbageholdenhed. Vi er absolut ikke blandt dem, der har lyst til at opfordre til frivillig løntilbageholdenhed. Det er ikke det, det handler om. Det handler faktisk om at inddrage arbejdsfrie, samfundsskabte værdistigninger.

Jeg står uforstående over for, at en del af forslaget går ud på at fjerne kapitalvindingskatten. Man kan hurtigt blive enig om, at kapitalvindingskatten ikke er det ottende vidunder, men det er ikke noget argument for at afskaffe den. Tværtimod må man tænke sig en anden udformning af den, en skærpet udgave af kapitalvindingskatten, bl. a. en udvidelse til hele ejerboligområdet, som jo i dag ikke er inde under kapitalvindingskatten.